

յերկրտասանամենից եւ 'ի վայր.– Ե. առաքել կաթողիկոսի ըստ սահմանեալ թուոյ ամաց՝ նուիրակ արգադիր առ Քահանայապետն 'ի Հռոմ:– Համարիմ թէ եւ այլ ինչ ինչ այսպիսիք խնդրեցան 'ի Հայոց, զի նշանակեալքդ միայն՝ բաց յառաջնոյն եւ 'ի վերջնոյ՝ (գոր ոչ յիշէ Կիրակոս), չէին այնքան ծանր թուելիք, որքան ցուցանէ պատմիչդ այսպիսի անհաւան բանիւք⁷¹, գոր ('ի յայտնութիւն կարծեաց նորա եւ նմանեացն, եւ պատմական յիշատակի եպիսկոպոսաց ոմանց), կարգեմ աստանօր. «Լեւոնի կոչեալ զկաթողիկոսն եւ զեպիսկոպոսսն՝ հարցանէր, թէ զի՞նչ պատասխանի տացէ պատգամին. եւ նոքա ոչ հաւանեցան առնել զխնդիրն. եւ ասէ ցնոսա Լեւոն. Դուք մի՛ ինչ հոգայք վասն այդորիկ. ես հաճեցից զմիտս նոցա առ անգամ մի կեղծաւորութեամբ: Եւ պատասխանի արարեալ ասէ ցեպիսկոպոսն Հռոմայ. Զոր ինչ հրամայէ Կայսրն եւ Պապն մեծ՝ անյապաղ առնենք զամենայն: Եւ նորա երդումն պահանջեալ 'ի նոցանէ՝ երկրտասան եպիսկոպոսաց, եւ հաւանեցոյց Լեւոն զեպիսկոպոսսն յանձն առնուլ զերդումն. եւ արարին եպիսկոպոսք զբանս երդմանն: Յորոց մի էր եպիսկոպոսն Տարսոնի Ներսէս Լամբրոնացի!, գոր վերագոյն յիշեցաք, եւ Յովսէփ՝ կողմանցն Անտիոքու առաջնորդ վանացն՝ որ կոչի Յեսուանց, եւ Յովհաննէս՝ որ եղեւ կաթողիկոս, եւ Անանիա՝ որ եղեւ հակառակաթոռ 'ի Սեւաստ. եւ այլք ընդ նոսա»:– Հարկ է թէ եւ Հայոց էին պայմանք եւ պահանջք 'ի Լատինաց, որպէս երբեմն 'ի Յունաց, յայսմ նուագի, կամ սուղ յետոյ. յորոց սակի յայտնին 'ի թղթոց նոցին՝ երկու այսոքիկ, եւ ոչ աննշանք. Ա. զի մի՛ կատարեսցի ժողով եկեղեցական յայսկոյս ծովու (յարեւելս) առանց ընթերակայութեան կաթողիկոսին Հայոց. Բ. մի՛ ոք ունիցի աստանօր իշխանութիւն ընդ բանիւ առնել զՀայս, բաց 'ի Սրբազան Քահանայապետէն Հռովմայ: Այսոքիկ վկայեալ են եւ 'ի նուիրակէ Պապին, բայց յետ ամաց թագաւորութեան Լեւոնի: Ակն ունելի է եթէ յաւուր միում յերեւան գայցեն յիշատակարանք իրացս՝ եւ 'ի նշխարեալ թերթից դպրութեան ազգիս մերոյ:

⁷¹ Որպիսի եւ այս է. իբրու ասացեալ թագաբեր արքեպիսկոպոսին Լատինաց, եթէ՝ «Յորժամ զայդ առնիցէք, ոչ ինչ փոյթ առնիցէք տրոց եւ ընծայիցն՝ կայսերն եւ Պապին, վասն թագիդ. ապա թէ ոչ առնիցէք՝ հրաման ունիմ, ասէ, այնչափ զանձս առնուլ 'ի ձէնջ ոսկւոյ եւ արծաթոյ եւ ականց պատուականաց»(!)